

Guidelines for developing Emergency Medical Rescue (EMS) services: A case study of Khok Sanga Subdistrict Administrative Organization, Phon District, Khon Kaen Province

Paitoon Najuang^{1*}

¹Northeastern University, Thailand

*Corresponding author. E-mail: khuanjai13942@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to study the management of Emergency Medical Rescue Vehicle (EMS) services of operators and service recipients in the Emergency Medical Rescue Vehicle (EMS) service, 2) to study the problems of Providing emergency medical rescue vehicles (EMS) for operators and service recipients in the emergency medical rescue vehicle (EMS) service and 3) to study guidelines for developing emergency medical rescue vehicle (EMS) services of Khok Sanga Subdistrict Administrative Organization, Phon District, Khon Kaen Province This study is qualitative research. There were 29 key informants in total. The tools used to collect data were semi-structured interviews. and analyzed the data descriptively. The results of the study found that 1) Management of emergency medical rescue vehicle (EMS) services of operators and service recipients in the emergency medical rescue vehicle (EMS) service found that (1) there was system management Reporting incidents in the emergency medical rescue vehicle service by calling to report the incident to the Emergency Medical Command Center 1669, (2) Radio communications are used to coordinate and receive notification of incidents from Phon Hospital. and Emergency Medical Command Center 1669 in communications and public relations, (3) Rescue personnel are regularly sent to receive training to gain expertise in helping injured people and patients. 2) Most of the problems revolve around giving incorrect information to the patient or injured person to the staff and there are problems in communication, such as contracts, communication is not very good, problems in public relations are still small and not thorough. 3) Guidelines for developing emergency medical rescue services (EMS) found that officials must go out and recommend that people call to report incidents to the command center 1669 and that community participation in notifications must be developed correct cause.

Keywords: Guidelines for Development, Emergency Medical Rescue Vehicle (EMS) Services, Emergency Medical Rescue Vehicle (EMS) Service Recipients

แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

ไพฑูรย์ นาจวง^{1*}

¹มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: khuanjai13942@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) 2) เพื่อศึกษาปัญหาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลักมีทั้งหมด 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารจัดการการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) พบว่า (1) มีการจัดการด้านระบบการแจ้งเหตุในการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน โดยให้โทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน 1669 (2) มีการใช้วิทยุสื่อสารในการติดต่อประสานงานและรับแจ้งเหตุจากโรงพยาบาลพลและศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน 1669 ในการติดต่อสื่อสารและในการประชาสัมพันธ์ (3) บุคลากรกู้ชีพมีการส่งเข้าอบรมเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ป่วย 2) ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการให้ข้อมูลผู้ป่วยหรือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแก่เจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้อง และมีปัญหาในการติดต่อสื่อสารจะเป็นเรื่องสัญญาณการสื่อสารไม่ค่อยดี ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์ยังน้อยอยู่และยังไม่ทั่วถึง 3) แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) พบว่า เจ้าหน้าที่จะต้องออกไปแนะนำให้ประชาชนโทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการ 1669 และจะต้องมีการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่องการแจ้งเหตุให้ถูกต้อง

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา, การให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS), ผู้รับบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

© 2022 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

ทิศทางการพัฒนาประเทศ ในปัจจุบันและอนาคตจำเป็นต้องกระจายการพัฒนาและความเจริญสู่ท้องถิ่นให้ทั่วถึงควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆทั่วโลกได้ทั้งนี้ตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาคน การกระจายความเจริญและการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นซึ่งจะส่งผลให้เป็นการพัฒนาประเทศที่ทั่วถึงอย่างแท้จริงนโยบายที่กระจายอำนาจและกระจายความเจริญให้แก่ท้องถิ่นต่างๆ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการพัฒนาประชาธิปไตยและสร้างความอยู่ดีกินดีให้แก่ประชาชนนั้น ก่อให้เกิดองค์กรใหม่ขึ้นมาตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 ประกาศให้ใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก. ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 เป็นต้นมา (คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ, 2564)

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ในเรื่องการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพหรือสามารถรับการส่งต่อไปยังสถานพยาบาลที่มีศักยภาพได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่นจึงได้จัดตั้งศูนย์กู้ชีพตำบลโคกสง่า (EMS) ขึ้น เพื่อให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลโคกสง่า จำนวน 10 หมู่บ้าน ศูนย์กู้ชีพตำบลโคกสง่า (EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า ตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดตามแผนงานสาธารณสุข ได้จัดตั้งศูนย์กู้ชีพตำบลโคกสง่า (EMS) จำนวน 1 แห่ง โดยมีอาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉินปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า ตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ซึ่งในการดำเนินงานพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคบางประการในการดำเนินงานที่จะแก้ไข เช่น ปัญหาการพัฒนาด้านการจัดการระบบการแจ้งเหตุ ระบบการสื่อสาร บุคลากรและการอบรมและการมีส่วนร่วมของประชาชน (องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า, (2564)

ในขณะที่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเพิ่มผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้สาธารณสุขภัยและอุบัติเหตุต่างๆ มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงหลากหลายและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น แก๊สระเบิด เพลิงไหม้อาคารสูง อุบัติเหตุจากการจราจรและการคมนาคมขนส่ง สารเคมี สารกัมมันตรังสี เป็นต้นในปัจจุบันแนวโน้มการเกิดสาธารณสุขภัยหรือภัยพิบัติต่างๆไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์มากขึ้นและมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก จากสภาพปัญหาต่างๆ ทำให้ประชาชนยังไม่ได้ได้รับการบริการในการรักษาพยาบาลล่าช้าเกินไป และประชาชนยังไม่ได้รับถึงการบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ดี เพราะด้านนโยบายไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การออกปฏิบัติงานยังทำได้ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ จังหวัดขอนแก่นพบว่ามีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรเฉพาะด้านที่จะดำเนินการ บุคลากรไม่มีความเชี่ยวชาญ ขาดความพร้อมในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ป่วยเช่นบาดเจ็บเพิ่ม พิการหรือเสียชีวิต อีกทั้งการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉินในชุมชน ไม่ครอบคลุมยังมีผู้ป่วยจำนวนมากที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ เนื่องจากการขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังนั้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 5 กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการสาธารณสุขที่มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ และต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมด้วยเท่าที่จะกระทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.2551 ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน (ราชกิจจานุเบกษา, 2564)

ดังนั้น หน่วยกู้ชีพกู้ภัย (EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดแผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจำนวน 1 แห่ง คือหน่วยกู้ชีพกู้ภัย (EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น มีหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการให้บริการรถกู้ชีพบริการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ซึ่งในการดำเนินงานพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคบางประการในการดำเนินงาน เช่น ปัญหาและการพัฒนาด้านการจัดการระบบการแจ้งเหตุ ระบบการสื่อสาร บุคลากรและการอบรมและการมีส่วนร่วมของชุมชน (องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า, (2564)

จากเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอฟล จังหวัดขอนแก่นเพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางปรับปรุงการให้บริการรถกู้ชีพให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้รับบริการมากที่สุด ตลอดจนเป็นการรับฟังเสียงสะท้อนของประชาชน ทำให้บริการสาธารณะเป็นการติดต่อกันสองทาง ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มสมรรถนะในการจัดบริการสาธารณะให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS)
2. เพื่อศึกษาปัญหาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS)
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอฟล จังหวัดขอนแก่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าอาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า เลือกโดยวิธีเจาะจง ดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า 3 คน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า 3 คน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า 3 คน อาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) 6 คน ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า 10 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูล 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) การสร้างเครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)
2. ออกพื้นที่ภาคสนามหาข้อมูลและข้อเท็จจริงและลงปฏิบัติหน้าที่ของผู้วิจัยกับอาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยการสัมภาษณ์เบื้องต้น การสำรวจ สังเกต เพื่อนำมาสร้างแนวทางการสัมภาษณ์
3. รวบรวมสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guide) แนวทางการสังเกต (Observation Guide) ตามกรอบแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. เก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Primary Data) โดยไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลตามแนวทางการสัมภาษณ์ แนวทางการสังเกต การทำกิจกรรมของผู้ให้ข้อมูลและผู้วิจัยได้ออกไปปฏิบัติงานร่วมกับอาสาสมัครการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)
3. เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามตามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและจากแนวทางการสัมภาษณ์ แนวทางการสังเกต เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสังเกตและการสัมภาษณ์ภาคสนามทั้งหมดมาจำแนกตามประเด็นที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกรอบแนวคิดในการวิจัย แล้ววิเคราะห์ข้อมูลพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 25 คน เป็นเพศชาย 20 คน เพศหญิง 5 คน อายุอยู่ในช่วง 40-49 ปี มากที่สุด (10 คน) และอายุอยู่ในช่วง 50-59 ปี (7 คน) รองลงมา อายุอยู่ในช่วง 30 -39 ปี (6 คน) น้อยที่สุด อายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี (1 คน) และอายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี (1 คน) ระดับการศึกษา พบว่าผู้ให้ข้อมูลจบประถมศึกษา (ป.6) (7 คน) รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) (6 คน) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) (5 คน) ปริญญาโท (3 คน) ปวส. (3 คน) น้อยที่สุด ประถมศึกษา (ป.4) (1 คน) สถานภาพ สมรส มากที่สุด (21 คน) รองลงมา โสด (4 คน) อาชีพมากที่สุด เกษตรกรรม (18 คน) รองลงมา รับราชการ (5 คน) น้อยที่สุด อาชีพ รับจ้างทั่วไป (2 คน)

1. การบริหารจัดการการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติ งานและผู้รับบริการ ในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

1.1 ด้านระบบการแจ้งเหตุ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการจัดการด้านระบบการแจ้งเหตุในการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านการบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS)โดยถ้าเกิดอุบัติเหตุหรือมีผู้ป่วยฉุกเฉินในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าหรือบริเวณใกล้เคียงให้โทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่นโทรศัพท์สายด่วน 1669 หรือโทรติดต่อเข้ามาที่โทรศัพท์สายตรงศูนย์กู้ชีพตำบลโคกสง่า (EMS) 093-4801887 โดยให้แจ้งบอกสถานที่ ชื่อผู้ป่วยอาการของผู้รับบริการ อายุ เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ ให้แก่เจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุ เพื่อที่เจ้าหน้าที่กู้ชีพจะได้ออกบริการได้ทันเวลา

1.2 ด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการจัดการด้านบริการด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ โดยใช้วิทยุสื่อสารในการติดต่อประสานงานและรับแจ้งเหตุจากโรงพยาบาลพลและศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่น 1669 ในการติดต่อสื่อสารและในการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีป้ายประชาสัมพันธ์ไปติดตามหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าและมีการส่งหนังสือให้ผู้นำหมู่บ้านประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารต่างๆ

1.3 ด้านบุคลากรและการอบรมพบว่า บุคลากรกู้ชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีการส่งเข้าอบรมเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ป่วยโดยอบรมกับโรงพยาบาลพลและโรงพยาบาลขอนแก่นเป็นประจำ

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนพบว่า ในการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชนให้ความร่วมมือมากขึ้น สนใจมากขึ้น ในเรื่องของการแจ้งเหตุและการให้ข้อมูล ผู้ประสพภัยและประชาชนเริ่มรู้และให้ความสำคัญกับระบบการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินมากขึ้น

2. ปัญหาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการ ในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

2.1 ด้านระบบการแจ้งเหตุพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการการให้ข้อมูลผู้ป่วยหรือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแก่เจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้องในการรับแจ้งเหตุในการสอบถามข้อมูลของผู้ป่วยมากเกินไป

2.2 ด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์พบว่า ปัญหาในการติดต่อสื่อสารจะเป็นเรื่องสัญญาณการสื่อสารไม่ค่อยดีทำให้ในการติดต่อกับศูนย์สั่ง1669 เข้าไป ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์ยังน้อยอยู่และยังไม่ทั่วถึง

2.3 ด้านบุคลากรและการอบรมพบว่าปัญหาของบุคลากรมีน้อยมาก ปัญหาของบุคลากรบางคนละเลยในหน้าที่ในการทำงานปัญหาของการจัดอบรมยังไม่มียงบประมาณเพียงพอต่อการจัดอบรม ในการจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่กู้ชีพมีน้อย

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ปัญหาส่วนมากชุมชนส่วนมากยังไม่เข้าใจในระบบแจ้งเหตุชุมชนส่วนมากไม่ให้ความสนใจในเรื่องการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินเท่าที่ควร

3. แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอลพ จังหวัดขอนแก่น

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบการแจ้งเหตุ พบว่า จะต้องให้เจ้าหน้าที่ออกไปแนะนำให้ประชาชนโทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่นโทรศัพท์สายด่วน 1669 จะดีที่สุดเพราะศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจะให้ลำดับในการออกเหตุมาเลย ทำให้ในการออกบริการได้อย่างรวดเร็ว

3.2 แนวทางการพัฒนาระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ พบว่า ให้มีความทันสมัยมากขึ้นและมีความรวดเร็วมากขึ้นในการประชาสัมพันธ์จะต้องมีการออกไปให้ความรู้แก่ประชาชนให้มากขึ้น

3.3 แนวทางการพัฒนาด้านบุคลากรและการอบรมพบว่า จะเน้นในเรื่องของการเพิ่มความรู้ในการอบรม ในด้านการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้กับบุคลากรเพื่อให้บุคลากรทำงานได้มีประสิทธิภาพให้มากขึ้นและเพิ่มการอบรมให้มากขึ้น

3.4 แนวทางการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล โคกสง่าต้องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่อง การแจ้งเหตุได้ถูกต้องและการให้ข้อมูลผู้ป่วยได้ดีและถูกต้องชุมชนควรให้ความสำคัญกับเรื่องการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้มากขึ้น

อภิปรายผล

การบริหารจัดการการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอลพ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านระบบการแจ้งเหตุพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการจัดการด้านระบบการแจ้งเหตุในการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS)โดยถ้าเกิดอุบัติเหตุหรือมีผู้ป่วยฉุกเฉินในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าหรือบริเวณใกล้เคียงให้โทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่นโทรศัพท์สายด่วน 1669 หรือโทรติดต่อเข้ามาที่โทรศัพท์สายตรงศูนย์กู้ชีพตำบลโคกสง่า (EMS) 093-4801887 โดยให้แจ้งบอกสถานที่ ชื่อผู้ป่วยอาการของผู้รับบริการ อายุ เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ ให้แก่เจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุ เพื่อที่เจ้าหน้าที่กู้ชีพจะได้ออกบริการได้ทันเวลา ด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการจัดการด้านบริการด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ โดยใช้วิทยุสื่อสารในการติดต่อประสานงานและรับแจ้งเหตุจากโรงพยาบาลพลและศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่น 1669 ในการติดต่อสื่อสารและในการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีป้ายประชาสัมพันธ์ไปติดตามหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าและมีการส่งหนังสือให้ผู้นำหมู่บ้านประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารต่างๆ ด้านบุคลากรและการอบรมพบว่า บุคลากรกู้ชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีการส่งเข้าอบรมเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ป่วยโดยอบรมกับโรงพยาบาลพลและโรงพยาบาลขอนแก่นเป็นประจำด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนพบว่า ในการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชน

ให้ความร่วมมือมากขึ้น สนใจมากขึ้น ในเรื่องของการแจ้งเหตุและการให้ข้อมูล ผู้ประสบภัยและประชาชนเริ่มรู้ และให้ความสำคัญกับระบบการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินมากขึ้นสอดคล้องกับ วรพล สารสวัสดิ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน:กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดการการบริการการแพทย์ฉุกเฉินและ แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการบริการ การแพทย์ฉุกเฉิน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการบริการด้านการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ด้านการ ให้ข้อมูลพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการการบริการด้านการบริการการแพทย์ฉุกเฉินเกี่ยวกับการให้ข้อมูล ผู้ป่วยสถานภาพของผู้ป่วย ข้อมูลประจำตัวทั่วไปของผู้ป่วยทั้งอาการเจ็บป่วย เจ็บฉุกเฉินและอุบัติเหตุ โดยการโท แจ้งกับเจ้าหน้าที่กู้ชีพกู้ภัยเพื่อรับการบริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ประชาสัมพันธ์เมื่อได้จากเสียงตามสายแล้ว ก็จะไปบอกต่อกับเพื่อนบ้าน ช่วยแจกแผ่นพับใบปลิว ด้านการ สนับสนุนทรัพยากร พบว่าผู้ให้ข้อมูลได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร เช่น ด้านงบประมาณค่าตอบแทน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ด้านการสนับสนุนงานเจ้าหน้าที่อาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย พบว่าผู้ให้ข้อมูลได้มีส่วนร่วมใน การการสนับสนุนงานเจ้าหน้าที่อาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย เช่น ด้านการอำนวยความสะดวกในด้านการจราจรช่วยยก เปลผู้ป่วยช่วยพยุงผู้ป่วย

ปัญหาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านระบบ การแจ้งเหตุพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการการให้ข้อมูลผู้ป่วยหรือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแก่เจ้าหน้าที่ไม่ ถูกต้องในการรับแจ้งเหตุในการสอบถามข้อมูลของผู้ป่วยมากเกินไปด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ พบว่า ปัญหาในการติดต่อสื่อสารจะเป็นเรื่องสัญญาณการสื่อสารไม่ค่อยดีทำให้ในการติดต่อกับศูนย์สั่ง 1669 เข้าไป ปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์ยังน้อยอยู่และยังไม่ทั่วถึงด้านบุคลากรและการอบรมพบว่าปัญหาของบุคลากรมี น้อยมาก ปัญหาของบุคลากรบางคนละเลยในหน้าที่ในการทำงานปัญหาของการจัดอบรมยังไม่มั่งบประมาณ เพียงพอต่อการจัดอบรม ในการจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่กู้ชีพมีน้อย ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ปัญหาส่วนมากชุมชนส่วนมากยังไม่เข้าใจในระบบแจ้งเหตุ ชุมชนส่วนมากไม่ให้ความสนใจในเรื่องการให้บริการรถ กู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินเท่าที่ควร สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สุริยะวงศ์ไพศาล และคณะ (2552) ในปัญหาอุปสรรค ดังนี้ 1. ขาดเจ้าภาพและงบประมาณที่จะพัฒนาและจัดการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างครบวงจร ยังมีความ สับสนในบทบาทของ สพล. ว่าเป็นองค์กรในการกำหนดนโยบายและพัฒนาระบบ หรือเป็นหน่วยบริหารบริการ การแพทย์ฉุกเฉิน ในระดับนโยบายก็ยังไม่ให้ความสำคัญเฉพาะด้านผู้ป่วยอุบัติเหตุเป็นหลัก บริการผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ถูกละเลย มีการพัฒนาน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ การดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ 2. ด้านบุคลากร แพทย์เป็นบุคลากร สำคัญ และเป็นหัวหน้าทีมในการดูแลผู้ป่วยที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ซึ่งเป็นด่านหน้าในการดูแลผู้ป่วยทั้งในและ นอกเวลา แต่แพทย์ที่ให้บริการในห้องฉุกเฉินส่วนใหญ่ ยังคงเป็นแพทย์ใช้ทุน สำหรับการดูแลระบบการแพทย์ ฉุกเฉินเฉพาะโรคนั้น ยังไม่มีตำแหน่งพยาบาลผู้ดูแลโครงการ (Case Manager) รองรับ 3. ระบบการให้บริการ ณ จุดเกิดเหตุ และการนำส่งโรงพยาบาลยังขาดประสิทธิภาพ ทั้งในด้านประสิทธิภาพของระบบส่งการประสิทธิภาพ ของการใช้ประเภที่มกู้ชีพ ความปลอดภัยของรถพยาบาลฉุกเฉิน รวมถึงศักยภาพของทีมกู้ชีพในการให้บริการ 4. การประสานงานรับส่งต่อระหว่างโรงพยาบาลต้นทางและปลายทางยังขาดประสิทธิภาพ ระบบการสื่อสารยังไม่ เหมาะสม และไม่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบการแจ้งเหตุ นั้น จะต้องให้เจ้าหน้าที่ออกไปแนะนำให้ ประชาชนโทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่นโทรศัพท์สายด่วน 1669 จะดีที่สุด เพราะศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจะให้ลำดับในการออกเหตุมาเลย ทำให้ในการออกบริการได้อย่างรวดเร็วแนว

ทางการพัฒนาระบบการสื่อสาร พบว่า ให้มีความทันสมัยมากขึ้นและมีความรวดเร็วมากขึ้นในการประชาสัมพันธ์ จะต้องมีการออกไปให้ความรู้แก่ประชาชนให้มากขึ้นแนวทางการพัฒนาด้านบุคลากร พบว่า จะเน้นในเรื่องของการเพิ่มความรู้ในการอบรมในด้านการให้บริการกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้กับบุคลากรเพื่อให้บุคลากรทำงานได้มีประสิทธิภาพให้มากขึ้นและเพิ่มการอบรมให้มากขึ้นแนวทางการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า ต้องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่อง การแจ้งเหตุได้ถูกต้องและการให้ข้อมูลผู้ป่วยได้ดีและถูกต้อง ชุมชนควรให้ความสำคัญกับเรื่องการให้บริการกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้มากขึ้น สอดคล้องกับ การจัดระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของ สมชาย กาญจนสุต (2560) กล่าวว่า ในระบบการแจ้งเหตุ คือการจัดให้มีระบบบริการแจ้งเหตุที่ง่ายต่อการจำ ง่ายต่อการเรียก ง่ายต่อการถ่ายทอดข้อมูล ง่ายต่อการได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมซึ่งอาจเป็นเพียงคำแนะนำการจัดหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินไปดูแล หรือการจัดหา ยานพาหนะเพื่อการลำเลียงนำส่งอย่างเดียว ดังนั้นในแต่ละพื้นที่ควรมีศูนย์รับแจ้งเหตุซึ่งสามารถรับแจ้งเหตุจาก ประชาชนได้ด้วยหมายเลขที่จำง่าย เช่น 191 หรือ 1669 เป็นต้น โดยผู้แจ้งสามารถใช้ระบบโทรศัพท์ระบบใดก็ได้ ในการแจ้ง เมื่อแจ้งเหตุในพื้นที่หนึ่งควรตรงไปที่ศูนย์รับแจ้งเหตุของพื้นที่นั้น หากมีข้อผิดพลาดในการแจ้งจะต้องมี ระบบเชื่อมโยงต่อให้ศูนย์ที่รับผิดชอบของพื้นที่ได้รับทราบโดยเร็วที่สุด ศูนย์นี้จะต้องทำงาน 24 ชั่วโมง มีเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีความรู้ในระดับให้คำแนะนำด้านการรักษาพยาบาลขั้นต้นได้ ประจําการ และมีผู้ตัดสินใจสั่งการและ รับผิดชอบทางการแพทย์ (แพทย์ผู้ควบคุมระบบประจําการหรือติดต่อได้ทันที) ตลอดเวลาในระบบการสื่อสาร ได้แก่ การจัดให้มีการสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานระหว่างผู้ให้บริการ และระบบควบคุมทางการแพทย์ และ โรงพยาบาลที่จะนำส่ง ควรมีความสามารถในการส่งผ่านข้อมูลได้ทันทีและมีช่องทางเลือกที่ใช้สำรองในกรณีที่ ช่องสัญญาณหลักมีผู้ใช้งานอยู่ ระบบนี้ควรครอบคลุมในพื้นที่ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะอยู่ในหุบเขาในอาคาร ใหญ่ หรือในเมืองที่มีอาคารสูงจำนวนมาก ในปัจจุบันใช้ระบบการสื่อสารชนิด VHF ซึ่งในศูนย์รับแจ้งเหตุจะทำ หน้าที่เป็นสถานีแม่ข่ายไปในตัว ระบบนี้เป็นการสื่อสารชนิดเปิดที่ผู้อื่นในเครือข่ายสามารถรับฟังได้ตลอดเวลา ร่วมกับระบบโทรศัพท์เซลลูลาร์ซึ่งสามารถสื่อสารในรายละเอียดของผู้ป่วยแต่ละรายได้ดีในด้านบุคลากรและการ อบรม ควรคำนึงถึงบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในระบบว่าจะกำหนดให้ใครทำหน้าที่อะไร ควรคำนึงถึงบุคลากรที่มีอยู่ เดิมเป็นหลักและมองไปในอนาคตเพื่อหาความเหมาะสมที่ดีกว่า ในประเทศไทยในระยะเริ่มแรก ได้มีการพิจารณา บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระบบและในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นระบบที่จัดทำ เพื่อชุมชน โดยโครงสร้างขององค์กรทุกภาค ชุมชนควรมีส่วนร่วมที่จะจัดให้มีการทำความเข้าใจของสมาชิกใน ชุมชนถึงประโยชน์ที่จะได้รับ การจัดกลุ่มอาสาสมัครภายในชุมชน การส่งเสริมความรู้ การเตรียมความพร้อมและการ ซ้อมแผนปฏิบัติในกรณีฉุกเฉินต่างๆ ที่อาจเกิดกับชุมชนเอง เป็นต้น ตัวแทนของชุมชนควรมีส่วนร่วมใน คณะกรรมการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของท้องถิ่น

สรุปผลการวิจัย

การบริหารจัดการการให้บริการกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้าน บริการกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอลพ จังหวัดขอนแก่น ด้านระบบ การแจ้งเหตุพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการจัดการด้านระบบการแจ้งเหตุในการให้บริการกู้ชีพ การแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยให้โทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน 1669 ด้านระบบการสื่อสารและ การประชาสัมพันธ์พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีการจัดการด้านบริการด้านระบบการสื่อสารและการ ประชาสัมพันธ์ โดยใช้วิทยุสื่อสารในการติดต่อประสานงานและรับแจ้งเหตุจากโรงพยาบาลพลและศูนย์สั่งการ การแพทย์ฉุกเฉิน 1669 ในการติดต่อสื่อสารและในการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่ามีป้าย ประชาสัมพันธ์เปิดติดตามหมู่บ้านและมีการส่งหนังสือให้ผู้นำหมู่บ้านประชาสัมพันธ์ด้านบุคลากรและการอบรม พบว่า บุคลากรกู้ชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า มีการส่งเข้าอบรมเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ป่วยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนพบว่า ในการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชนให้ความร่วมมือมากขึ้น สนใจมากขึ้นในเรื่องของการแจ้งเหตุและการให้ข้อมูลผู้ประสบภัยและให้ความสำคัญกับระบบการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินมากขึ้น

ปัญหาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการในด้านบริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่นด้านระบบการแจ้งเหตุพบว่าปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการให้ข้อมูลผู้ป่วยหรือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแก่เจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้องด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ พบว่า ปัญหาในการติดต่อสื่อสารจะเป็นเรื่องสัญญาณการสื่อสารไม่ค่อยดี ปัญหาในการประชาสัมพันธ์ยังไม่ค่อยอยู่และยังไม่ทั่วถึง ด้านบุคลากรและการอบรมพบว่าปัญหาของบุคลากรมีน้อยมาก ปัญหาของการจัดอบรมยังไม่มีความเหมาะสมเพียงพอด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ปัญหาส่วนมากชุมชนส่วนมากไม่เข้าใจในระบบการแจ้งเหตุ

แนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่นแนวทางการพัฒนาระบบการแจ้งเหตุ พบว่า จะต้องให้เจ้าหน้าที่ออกไปแนะนำให้ประชาชนโทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการ 1669 แนวทางการพัฒนาระบบการสื่อสาร พบว่า ให้มีความทันสมัยมากขึ้นและมีความรวดเร็วมากขึ้นในการประชาสัมพันธ์จะต้องมีการออกไปให้ความรู้แก่ประชาชนให้มากขึ้นแนวทางการพัฒนาด้านบุคลากร พบว่า จะเน้นในเรื่องของการเพิ่มความรู้ในการอบรมให้กับบุคลากรแนวทางการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า จะต้องมีการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่อง การแจ้งเหตุได้ถูกต้องและการให้ข้อมูลผู้ป่วยได้ดีและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านระบบการแจ้งเหตุ ควรมีแนวทางการพัฒนาในด้านระบบการแจ้งเหตุ จะเน้นในเรื่องการแนะนำให้ประชาชนโทรแจ้งเหตุเข้าไปที่ศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดขอนแก่นโทรศัพท์สายด่วน 1669 จะดีที่สุดเพราะศูนย์สั่งการการแพทย์ฉุกเฉินจะให้ลำดับในการออกเหตุมาเลย ทำให้ในการออกบริการได้อย่างรวดเร็ว

1.2 ด้านระบบการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ ควรมีแนวทางการพัฒนาในด้านระบบการสื่อสาร จะเน้นในเรื่องให้มีความทันสมัยมากขึ้นและมีความรวดเร็วมากขึ้นและในการประชาสัมพันธ์จะต้องมีการออกไปให้ความรู้แก่ประชาชนให้มากขึ้น

1.3 ด้านบุคลากรและการอบรม ควรมีแนวทางการพัฒนาในด้านบุคลากร จะเน้นในเรื่องของการเพิ่มความรู้ในการอบรมในด้านการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้กับบุคลากรเพื่อให้บุคลากรทำงานได้มีประสิทธิภาพให้มากขึ้นและเพิ่มการอบรมให้มากขึ้น

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรมีแนวทางการพัฒนาในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน จะเน้นในเรื่องการแจ้งเหตุได้ถูกต้องและการให้ข้อมูลผู้ป่วยได้ดีและถูกต้องชุมชนควรให้ความสำคัญกับเรื่องการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉินให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่าตำบลโคกสง่าและพื้นที่ในจังหวัดขอนแก่น เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาในแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

2.2 ควรวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่องแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ในพื้นที่ในจังหวัดขอนแก่นเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการให้บริการรถกู้ชีพการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

เอกสารอ้างอิง

- คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ. (2564). พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2522 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 96 ตอนที่ 67 หน้า 55. สืบค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/29699>.
- ไพบูลย์ สุริยะวงศ์ไพศาล, สัมฤทธิ์ ศรีธำรงสวัสดิ์, วิทยา ขาติบัญชาชัย, อนุชา เศรษฐเสถียร, จิตติ โฆษิตชัยวัฒน์, นธีรัตน์ ธรรมโรจน์, พัฒนาวีไล อินใหม่ และประไพพร อุตมา. (2552). การวิจัยเพื่อการประเมินและพัฒนา ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน. นนทบุรี : สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย เครือสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2564). พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551. สืบค้นจาก <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2551/A/044/1.PDF>
- วรพล สารสวัสดิ์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน: กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงยืน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงยืน.
- สมชาย กาญจนสุด. (2560). คู่มือปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล. กรุงเทพฯ: อัลทิเมทพรีนติ้ง.
- องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า. (2564). รายงานการดำเนินงานตามแผนดำเนินการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า. สืบค้นจาก <https://khoksanga.go.th/index.php?show=announced&category=1&page=7>.